
Ijjas Tamás

[A PÓRUS KRÁTERÉN ÁTTÖRŐ]

A pórus kráterén áttörő pára vagy előre-
kúszik a pamutban a hajszálcsövesség elvének
engedelmeskedve, mintha újabb réteg bőrre lelt
volna a pólóban, a nadrágban, vagy cseppben
ereszkedik alá, a felületi feszültség vékony hártájú
hólyagjában, hogy a légbuborékoktól felhólyagosodott
vulkanikus kőzettel karambolozzék és fröccsenjen szerte
vízbombaként. Nem állt meg az idő, de
lelassítottad. A test csak légkondicionáló
berendezés, hogy megpróbálja lehűteni a fölém
magasodó hegyet, amit már nem mászok meg, mert
szembetalálkoztam veled. Lefele ömölve felperzseltél
magad mögött mindent, mint a láva, és én
nem fagyaszthatom meg a pillanatot, de
késleltethetem, akár egy ügyetlen szíával.

A levegőnek nincsenek általában titkai,
most mégis, mint balerinán a tüllszoknya,
csak sejteti, mi is történik itt, és úgy
csusszansz végig a szemem vizén, mint
molnárpoloskalábak, lágyan behorpasztva
a felszín fóliáját. Ujjhegyvel épphogy csak
súrolod egy tölgy északi oldalát,
és még azt sem tudod, hogy nekem
sincsenek mélyebbre ható gyökereim,
mint annak a mohának. Megengeded,
hogy lekísérjelek az első kéményig,
ahol még nem torlódik fel, mint
halogatott munka a város. Búcsúzáskor
a kézfogásod kemény, végignézem,
hogyan zárul rád konzervdobozként a tér.
Lépni nem tudok, csak párologni,
mintha köddé kéne válnom.

[A FELEJTÉS, MINTHA PARAFÁ DUGÓT]

A felejtés, mintha parafa dugót akarnék
elsüllyeszteni, Arkhimédész törvényébe
ütközik. A felhajtóerő, akár a jó
kutyá, mindig visszahozza, amit eldobok.

A juharfáról lependerülő ikerlependék
meg-megrándítja a nyelvem, mintha az a
fémés ízű csók propellerezne a számban.
A felületaktív anyag elbánik a zsírral,
de nem tud mit kezdeni a zománcon
megjelent mimikai ránccal, azzal
a szarkaláb formájú karcolással.

Az agykutatás mai állása szerint,
nem a tárgyak tehetnek róla, hogy
kísértetet látok, hanem a mandulamag.
Az érzelmes emlékek jó pásztora.

Amíg együtt voltunk, csak annyinak
tűntél, akár a szervezetbe fecskendezett
legyengített vírus, alaposan kitanult
az immunrendszerem. Nem gondoltam
volna, hogy majd hiányod, mint
jelenléted mutációja, mégis leterít.
Nem bírják kilökni a limfociták.
Az inváziót, mint az elveszett nyáját,
valami felhajtóerő újra és újra visszatereli.

Tatár Sándor

HIÁNYOSSÁGOK AZ ARTISTAKÉPZÉSBEN

A világ nem bűvészkalap.
Fekete doboz inkább.
Mégis: egyetlen esélyünk/reményünk: kihúzni
a boldogság fehér nyulát.
Szaporodnak a ráncok az amatőr bűvészek arcán,
kezükön májfoltok;
olyik már régóta a saját/sajátjának hitt nyulának